

Prefață

Această carte se bazează pe notițele, pe care eu le-am făcut cu ocazia unui studiu comun asupra Evangheliei după Marcu. În afară de aceasta, în cadrul acestei lucrări m-am inspirat în mare măsură și din studiile și comentariile biblice următoare:

W.J. Hocking	Studies in the Gospel of Mark
W. Kelly	The Gospel according to Mark
W. Kelly	Lectures introductory to the study of the Gospels
L.M. Grant	Comments on Mark
H. Smith	Siehe, mein Knecht!
J.N. Darby	Das Evangelium nach Markus
Chr. Briem	Er lehrte sie vieles in Gleichnissen

Introducere

Tema și caracterul

Evanghelia după Marcu este caracterizată de un stil de prezentare succintă, exactă și concentrată. În aceasta, accentul este pus pe *faptele Domnului*. Marcu este evanghelistul care redă evenimentele probabil în cea mai exactă ordine cronologică. El lasă la o parte evenimentele care nu au legătură directă cu *slujirea Domnului*, în timp ce alte acțiuni sunt descrise numai de el (de exemplu, vindecarea surdo-mutului din capitolul 7.31-37 și vindecarea orbului din capitolul 8.22-26). Remarcabilă în această Evanghelie este folosirea frecventă a termenului „*îndată*” și cuvântul „*și*”. Acest lucru arată clar caracterul imediat și neobosit al acțiunii și al slujirii Domnului.

De asemenea, este de remarcat faptul că nu se menționează nici genealogia și nici nașterea Domnului Isus, ci, în schimb, slujirea Sa este relatată imediat în primul capitol.

Din aceste particularități și din multe alte referințe, devine clară tema acestei Evanghelii: descrierea Domnului Isus ca *Rob și Slujitor desăvârșit al lui Dumnezeu* ([Marcu 10,45](#)).

În afară de aceasta, El este prezentat ca *adevăratul profet al lui Dumnezeu*, care vestește mesajul Său cu autoritate ([Marcu 1.14,15](#)).

În aceste calități de *Slujitor și Profet al lui Dumnezeu*, Domnul fusese anunțat în Vechiul Testament: [Isaia 42.1](#); [52.13-15](#) și [Zaharia 3.8](#) vorbesc despre El ca fiind Robul lui Dumnezeu. În [Deuteronomul 18.15](#), El este anunțat ca Profet al lui Dumnezeu.

Aceste pasaje din Vechiul Testament pot fi luate ca titluri pentru Evanghelia după Marcu. Un titlu din Noul Testament poate fi găsit în [Faptele apostolilor 10.38](#): „pe Isus din Nazaret, cum L-a uns Dumnezeu cu Duh Sfânt și cu putere; pe El, care umbla din loc în loc făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul.”

Atunci când Domnul Isus este prezentat ca un *Rob*, accentul este pus pe *ascultarea* Sa în slujire. Motivul slujirii Sale este *dragostea* (vezi și [Exodul 21.2-6](#)). Când ne gândim la Domnul ca *Slujitor*, privirea este îndreptată spre *credințioșia* Sa în exercitarea slujirii. Imaginea Robului arată clar ce a fost Domnul Isus în slujirea Sa pentru *Dumnezeu*. Imaginea Slujitorului arată mai mult ce înseamnă pentru *noi* slujirea Sa. Sub imaginea *Profetului*, Domnul este prezentat ca fiind cel care *vine din prezența lui Dumnezeu* și aduce mesajul Său.

Această descriere a Domnului ca Slujitor și Rob le oferă credincioșilor lecții intuitive (adică: pe bază de material didactic; n.tr.) despre adevărata slujire.

Scriitorul

Scriitorul acestei Evanghelii este cu mare certitudine *Ioan Marcu*. Mama sa, Maria, locuia în Ierusalim ([Faptele apostolilor 12.12](#)). El era nepot sau văr cu Barnaba și a fost luat de acesta și de apostolul Pavel ca slujitor în prima lor călătorie misionară ([Faptele Apostolilor 12.25; 13.5](#)). În Perga, în Pamfilia, Marcu i-a părăsit însă și s-a întors la Ierusalim. Comportamentul său a dus la o despărțire între Pavel și Barnaba, atunci când Barnaba a vrut să-l ia pe Marcu în cea de-a doua călătorie misionară ([Faptele apostolilor 15.37-39](#)). Au trecut mai mulți ani fără să se relateze nimic despre Marcu. În contextul din [Filimon 24](#) și [Coloseni 4.10](#), se poate înțelege că Marcu a fost complet restabilit și a devenit un colaborator folositor pentru Pavel. Acesta îi dă o mărturie foarte frumoasă în [2 Timotei 4.11](#). Și apostolul Petru relatează despre Marcu și îl numește „fiul” său ([1 Petru 5.13](#)). Prin aceasta, el indică desigur o relație spirituală deosebit de intimă, care exista între el și Marcu. Marcu, ca și Luca, nu a fost apostol și nu a fost martor ocular direct al evenimentelor din zilele în care Domnul a fost pe pământ.

Acest slujitor, care a eșuat odinioară, dar care a fost apoi complet restabilit prin harul lui Dumnezeu, este folosit de Duhul Sfânt în înțelepciunea Sa pentru a scrie Evanghelia, care îl prezintă pe Domnul ca fiind *Slujitorul desăvârșit al lui Dumnezeu*.

Simboluri și referințe în Vechiul Testament

În Vechiul Testament există diverse simboluri care arată spre cele patru Evanghelii din Noul Testament. Un grup de astfel de simboluri sunt jertfele din [Leviticul 1-7](#). În fiecare Evanghelie, Domnul Isus este prezentat din perspectiva uneia dintre aceste jertfe. Astfel, Ioan Îl descrie în principal ca ardere-de-tot, Luca Îl prezintă în special ca fiind adevărata jertfă de mâncare, dar și ca imagine a jertfei de pace, în timp ce Matei Îl prezintă pe Domnul ca jertfă pentru vină. Marcu Îl prezintă pe Domnul ca jertfă pentru păcat. Acest lucru devine deosebit de clar în descrierea detaliată a suferințelor Sale de la sfârșitul cărții.

O altă indicație a perspectivei împătrite a Evangheliilor constă în cele patru culori din Cortul întâlnirii [[Exodul 26.1,31](#)]. Acolo se folosea material albastru și purpură și stacojiu și în subțire răsucit. Evanghelia după Marcu este în legătură cu insul subțire răsucit [byssus alb]. Această culoare simbolizează curăția și neprihănirea - două calități care Îl caracterizează pe Slujitorul credincios și drept al lui Dumnezeu la Marcu.

Și cele patru făpturi vii din [Ezechiel 1](#) indică spre cele patru Evanghelii. Astfel, ființa cu chip de om arată spre Evanghelia după Luca. Evanghelia după Matei este în legătură cu chipul unui leu, iar Evanghelia după Ioan cu chipul unui vultur. Ființa cu chipul unui taur sau al unui bou face aluzie la descrierea Slujitorului neobosit din Evanghelia după Marcu.